

¹Eine Unterweisung der Kinder Korah, vorzusingen. Wie der Hirsch schreit nach frischem Wasser, so schreit meine Seele, Gott, zu dir.² Meine Seele dürstet nach Gott, nach dem lebendigen Gott. Wann werde ich dahin kommen, daß ich Gottes Angesicht schaue?³ Meine Tränen sind meine Speise Tag und Nacht, weil man täglich zu mir sagt: Wo ist nun dein Gott?⁴ Wenn ich des innerwerde, so schütte ich mein Herz aus bei mir selbst; denn ich wollte gerne hingehen mit dem Haufen und mit ihnen wallen zum Hause Gottes mit Frohlocken und Danken unter dem Haufen derer, die da feiern.⁵ Was betrübst du dich, meine Seele, und bist so unruhig in mir? Harre auf Gott! denn ich werde ihm noch danken, daß er mir hilft mit seinem Angesicht.⁶ Mein Gott, betrübt ist meine Seele in mir; darum gedenke ich an dich im Lande am Jordan und Hermonim, auf dem kleinen Berg.⁷ Deine Fluten rauschen daher, daß hier eine Tiefe und da eine Tiefe brausen; alle deine Wasserwogen und Wellen gehen über mich.⁸ Der HERR hat des Tages verheißen seine Güte, und des Nachts singe ich ihm und bete zu dem Gott meines Lebens.⁹ Ich sage zu Gott, meinem Fels: Warum hast du mein vergessen? Warum muß ich so traurig gehen, wenn mein Feind mich drängt?¹⁰ Es ist als ein Mord in meinen Gebeinen, daß mich meine Feinde schmähen, wenn sie täglich zu mir sagen: Wo ist nun dein Gott?¹¹ Was betrübst du dich, meine Seele, und bist so unruhig in mir? Harre auf Gott! denn ich werde ihm noch danken, daß er meines Angesichts Hilfe und mein Gott ist.

لِإِمَامٍ الْمُعْتَبِرِ. قَصِيدَةُ لِبَنِي قُورَح.

¹كَمَا يَسْتَأْقُ الْإِيْلُ إِلَى جَدَاوِلِ الْمِيَاهِ هَكَذَا تَسْتَأْقُ نَفْسِي إِلَيْكَ، يَا إِلَهَ. ²عَطِشَتْ نَفْسِي إِلَى إِلَهٍ، إِلَى إِلَهِي الْحَيِّ. مَتَى أَجِيءُ وَأَتَرَاءَى فُذَامَ إِلَهٍ؟ صَارَتْ لِي دُمُوعِي خُبْرًا تَهَارًا وَلَيْلًا إِذْ قِيلَ لِي كُلَّ يَوْمٍ: أَيْنَ إِلَهُكَ؟ ⁴هَذِهِ أَذْكُرُهَا فَأَسْكُبُ نَفْسِي عَلَى: لِأَنِّي كُنْتُ أُمُرُّ مَعَ الْجُمَاعِ، أَتَدْرَجُ مَعَهُمْ إِلَى بَيْتِ إِلَهٍ يَصُوتُ تَرْنُمٍ وَحَمْدٍ، جُمُهوُرٌ مُعَيَّدٌ. ⁵لِمَاذَا أَنْتَ مُنْحَنِيَّةٌ، يَا نَفْسِي، وَلِمَاذَا تَتَنَبَّئِينَ فِيَّ؟ اِرْتَجِي إِلَهَ لَأَنِّي بَعْدُ أَحْمَدُهُ لِأَجْلِ خَلَاصِي وَجْهِهِ. ⁶يَا إِلَهِي، نَفْسِي مُنْحَنِيَّةٌ فِيَّ، لِذَلِكَ أَذْكُرُكَ مِنْ أَرْضِ الْأُرْدُنِّ وَجِبَالِ خَرْمُونٍ، مِنْ جَبَلِ مِصْعَرٍ. ⁷عَمْرٌ يُتَادِي عَمْرًا عِنْدَ صَوْتِ مِيَاظِيكَ، كُلُّ تِيَارَانِكَ وَلَجَجِكَ طَمَعَتْ عَلَى. ⁸بِالْتَّهَارِ بُوصِي الرَّبُّ رَحْمَتَهُ وَبِالْإِيْلِ تَسْبِيحُهُ عِنْدِي صَلَاةٌ لِإِلَهِي حَيَاتِي. ⁹أَقُولُ لِلَّهِ صَخْرَتِي: لِمَاذَا تَسِيئَتِي؟ لِمَاذَا أَذْهَبُ حَزِينًا مِنْ مَضَابِقَةِ الْعَدُوِّ؟ ¹⁰يَسْخَقُ فِي عِظَامِي عَيْبَرِي مُضَايِقِي، يَقُولُهُمْ لِي كُلَّ يَوْمٍ: أَيْنَ إِلَهُكَ؟ ¹¹لِمَاذَا أَنْتَ مُنْحَنِيَّةٌ، يَا نَفْسِي، وَلِمَاذَا تَتَنَبَّئِينَ فِيَّ؟ تَرْتَجِي إِلَهَ لَأَنِّي بَعْدُ أَحْمَدُهُ، خَلَاصَ وَجْهِهِ وَإِلَهِي.